

Cái Đẹp Toàn Diện

Lm. Đaminh Hương Quát
Vụ Vật Suy Tư

Trong một bữa tiệc hân hoan, bất ngờ tớ gặp Em, một người có độ thân quen thời làm báo.

Bất ngờ Em, người con gái nổi tiếng ‘toàn diện’ có thêm mùi vị thời gian.

1. Em có tiếng duyên sắc thuộc hàng top ten Xóm Văn hóa, đẹp toàn diện.

Đẹp đến độ tớ phải tự xây bức tường điện... 1.000wat để cho mình có khoảng cách an toàn, dù có khả năng tiến tới, tiến sâu và... sập bẫy mỹ nhân, chắc luôn.

Có lẽ tớ sớm biết thân phận mình, sớm ‘giác ngộ’ sắc đẹp- tiền bạc- danh tiếng ... phù du.

Song tớ cũng có một chút ‘ân hận’, không phải với Em mà với một Anh bạn, Thầy giáo đáng kính.

Chẳng là, có lần nhóm bạn Em đi dã ngoại - khám phá vùng sông nước, có suối thác chảy, có cánh đồng bạt ngàn... Em rủ ‘nhà báo vui tính’ đi.

Máu báo chí thích khám phá, đương nhiên tớ ok ngay và xin thêm một vé nhé.

Vé ‘xin thêm’ này tớ dành cho Anh bạn, thầy giáo dạy Sử- Địa gì đấy, con nhà gia giáo, có truyền thống cách mạng, (thời ông- bác- chú gì đấy đã từng ở vị thế lãnh đạo cấp tỉnh, thành...). Thương anh, ngoài 30 mươi, lý lịch toàn hồng ấy nhưng vẫn chưa có mảnh tình vắt vai.

Tớ rủ Anh đi, chủ yếu giới thiệu Em, nói thật chẳng mong mấy Anh ‘cưa đổ’ người đẹp nhưng mở rộng thêm quen biết, tỏa thêm tình người và...biết đâu (!?).

Bất ngờ, người đẹp lại có khả năng ‘cưa đổ’ Anh ngay phút đầu gặp gỡ. Anh tấm tắc khen người sao khả ái dễ thương thế, duyên dáng thế... đẹp toàn diện không chê vào đâu được. Anh tự tin trình độ cử nhân, nhất là lý lịch hồng ‘quang vinh’ của dòng tộc...

Anh lên nhà Em thăm. Em tiếp đón vui vẻ, chân tình.

Ban đầu Anh cứ tưởng ‘cá cánh câu’, thêm hy vọng, thêm mộng xây duyên tình với người đẹp ‘toàn diện’...

Nào đâu chỉ có Anh. Em tiếp đón các anh trai khác đến nhà chơi cũng cùng cung độ niềm nở, chân tình và... vô tình khiến Trái tim anh bao phen thổn thức, mất ngủ, kể cả ghen tức (điều này chỉ riêng Anh biết, riêng chịu và... thật vô duyên!).

Anh sớm nhận ra Sự thật và can đảm trực diện: Anh không có cửa vào Trái tim Em, dẫu dòng tộc Anh ‘quang vinh’ cách mạng thế nào...

Tớ gọi Em ‘người toàn diện’ cũng khởi đi từ câu khen của Anh bạn kể trên. Nhưng tớ vẫn giữ gọi Em thế, do chồng Em có lần gọi thế.

2. Sau một thời kỳ kêu kỳ cho con trai thèm chơi, không biết Em đã làm khổ bao Trái Tim... Cuối cùng Em cũng lấy chồng. Chập chững ngưỡng tuổi ba mươi.

Chồng Em hiền lành, chịu khó, có sắc thái nông dân, lớn hơn Em quá độ hơn nửa con giáp...

Em thật may phúc! ...

Nhưng Em có biết tận dụng may phúc không?

Mặc dù Em có chồng, có con, lại công nhân viên chức... nhưng Em vẫn muốn, vẫn thích phơi bày cái ‘toàn diện’, thích đưa mắt tình tứ, thói lẳng lơ...

Cái này thì chồng Em không thích, nhưng chẳng có lý do gì để cản Em. Làm đẹp, trưng diện thì đâu có tội tình gì, càng làm cho chồng nở mày nở mặt có vợ đẹp. Đây là cái lý luận của Em.

Có lần chồng Em than: Lấy vợ ‘toàn diện’ khổ lắm... Lúc nào cũng diện: sáng diện- trưa diện- tối diện...

Khi nghe chồng nói Em ‘toàn diện’ với sắc mặt buồn và âm điệu có phần thất vọng... tớ hình dung sóng gió đang bao quanh Em.

Em vẫn vô tư đầu tư cái ‘toàn diện’...

Cơ quan mở cuộc thi người đẹp duyên dáng, Em dễ dàng giành giải nhất.

Em càng đỉnh cao toàn diện, nhiều bà vợ có chồng trong cơ quan Em, hay tiếp xúc với Em càng khó chịu, ghen ghét... Ngộ ở điểm này: Thấy người ta ghen tức, khó chịu... Em càng thấy thích thú, tự hào...

Có lần gặp Em, thấy Em tự hào làm nhiều bà vợ trong cơ quan ghen tị, kể cả nói xấu Em (‘quan tài’ ngay trước mắt mà em vẫn cười ha há, không tỉnh ngộ, nguy thật! Em, có dấu hiệu... vong thân!)

Chồng Em hết chịu đựng được cái ‘toàn diện’ của Em. Trước bao lời đồn thổi Em ‘đĩ lẳng- cảm sừng chồng’- linh tính làm chồng bảo thế thật...

Có nói, có khuyên, có răn đe... song Em cứ biện minh này nọ, vẫn nhớn nhọc, lẳng lơ con nai tơ...

Cuối cùng Em ly dị!
Đưa con giao cho bên chồng nuôi.
Còn Em tiếp bước nữa, người chồng mới cũng dạng ‘rổ giá cạp nhau’. Nghe nói đang thuê nhà trọ ở.

3. Trở về bàn tiệc... trở lại ý tưởng sự ‘toàn diện’ có mùi vị của thời gian.
So với độ tuổi còn trẻ (trên dưới 40) xem ra cái toàn diện của Em ...xuống cấp trước thời gian, độ dài gần 1/5 thế kỷ.

Biết mình xuống cấp, Em càng đầu tư ‘toàn diện’, càng lạm dụng phấn son.
Nhìn qua thì không đến nỗi, vẫn thoảng nét dễ thương, nhưng nhìn kỹ thì giả dối, điêu điêu mặt tượng sượng sượng sao sao ấy (mà tớ lại hay nhìn kỹ, dễ đạt trình... suy tư).

Giá mà Em ‘biết mình’ sớm, ít là khi đã có gia đình, có chồng có con.
Tớ nghiệm thêm lời tiền nhân sinh thành căn dạy: Tốt gỗ hơn tốt nước sơn.
Và thấy lời Thánh Phêrô thật chí lý khi nói về người vợ đích thực: *Chinh phục nhờ cách ăn nết ở hơn lời nói. ‘Ước chi vẻ duyên dáng của chị em không hệ tại cái mã bên ngoài như kết tóc, đeo vòng vàng, hay ăn mặc xa hoa nhưng là con người nội tâm thâm kín, với đồ trang sức không bao giờ hư hỏng là tính tùy mị, hiền hòa: Đó là điều quý hóa trước mặt Thiên Chúa’ (x.1Pr 3, 1-7) [\[1\]](#).*

Lm. Đaminh Hương Quát

[\[1\]](#) Đoạn Kinh thánh này thường thấy hay chọn đọc trong Thánh Lễ Hôn phối bên Công giáo.